

ინგლისელთა დამარცხება

თბილისი. "ზურევესტნიკის" სტადიონი, 14 მაისი.

"დინამო" (თბილისი) – "ასტონ ვილა" (ინგლისი, ქ. ბირმინჰემი) – 2:0 (1:0).

"ასტონ ვილა": საიდებოტომი; ლინი, დაგდეილი, ლი; კროუ, დიკინი; მაკიუენი, ონილი, ტომსონი, მაკმორენი, ბაროუ.

"დინამო": კოტრიკაძე; ბ. სიჭინავა, თორაძე, ხურცილავა; ხუნდაძე, გ. სიჭინავა; მელაშვილი, ზეინკლიშვილი, კალოევი, იამანიძე, დათუნაშვილი.

მსაჯი: ი. გრიგორიევი (ბაქო).

ინგლისელ ფეხბურთელთა ვიზიტი თბილისში დიდ სპორტულ მოვლენათა კატეგორიას მიეკუთვნება როგორც ჩვენი გუნდებისათვის, ისე ფეხბურთის მოყვარულთათვისაც. ჩვენს მესიერებაში ჯერ კიდევ ნათლადაა შემორჩენილი "ვესტ ბრომვიჩ ალბიონის" უმაღლესი კლასის თამაში 1957 წელს, "შეფილდ უენსდესი" შარშანდელი მწელი მატჩი და დინამოელთა უაღრესად მარცხიანი მგზავრობა ბრიტანეთის კუძულეებზე თასის ფინალური მატჩის შემდეგ.

განვიხილოთ კვირას ჩვენ ვიხილეთ ქ. ბირმინჰემის გუნდი "ასტონ ვილა" მატჩში თბილისის დინამოელებთან. ამ გუნდის შესახებ პრესაში მრავალი ითქვა და დაიწერა, ჩამოთვლილი იყო მისი მრავალრიცხოვანი წარმატებები ინგლისის ჩემპიონატებსა და თასის გათამაშებებში, მისი დიდი როლი ბრიტანული ფეხბურთის ხანგრძლივ ისტორიაში, ცალკეულ მოთამაშეთა ღირსებები და ა.შ.

მართლაც "ასტონ ვილას" დიდი ავტორიტეტი აქვს საერთაშორისო საფეხბურთო სარბიელზე და ინგლისური პროფესიული ფეხბურთის ერთ-ერთ საუკეთესო წარმომადგენლად ითვლება.

და აი, ეს გუნდი დაამარცხა თბილისის "დინამომ", რომელიც ამჟამად (ეს არავისთვის არაა დასამალი) ცუდ სპორტულ ფორმაში იმყოფება და თავის შესაძლებლობებზე გაცილებით დაბალ დონეზე თამაშობს.

"ასტონ ვილას" მწვრთნელი ჯო მერსერი ჯერ კიდევ მატჩის დაწყებამდე ჩიოდა, რომ მის გუნდს აკლია ორი წამყვანი მოთამაშე - მარცხენა გარემარბი მაკპარლანდი (ჩრდ. ირლანდიის ნაკრების მოთამაშე) და ცენტრალური ფორვარდი ჰიტჩენსი (ინგლისის ეროვნული გუნდის წევრი), მაგრამ თუ დანაკლისზე მიდგა ლაპარაკი, თბილისის "დინამო" გაცილებით უარეს მდგომარეობაში იმყოფებოდა, ვინაიდან მას აკლდა ძირითადი შემადგენლობის 4-5 მოთამაშე, მათ შორის სსრ კავშირის პირველი ნაკრების წევრები მესხი და ჩოხელი. ასე, რომ ჯო მერსერი ამ მხრივ უფრო "პრივილეგირებულ" მდგომარეობაში იმყოფებოდა, ვიდრე "დინამოს" ხელმძღვანელობა.

"ასტონ ვილას" შესახებ უცხოეთის მიმომხილველები ხშირად წერენ, რომ ესაა ტიპური ინგლისური სკოლის წარმომადგენელი გუნდი, რომელიც თამაშობს მკვეთრად გამოხატული ძალისმიერი სტილით და ათლეტური ილეთების ხშირი გამოყენებით, ასეთი სტილით თამაში ჩვენ ერთხელ უკვე ვნახეთ შარშან „შეფილდ უენსდესის“ სახით და ამ მატჩის შემდეგ ორი ძირითადი მოთამაშე დინამოელებს რამდენიმე თვით გამოაკლდა, კიდევ უფრო „ძალისმიერი“ მანერით თამაშობდნენ გუმინწინ ბირმინჰემის ფეხბურთელები.

ჩვენ წუთითაც არ ვუშვებთ იმ აზრს, თითქოს ინგლისელები განზრახ უხეშობდნენ ან არასპორტულად იქცეოდნენ. პირიქით, ყოველი შეჯახების შემდეგ ისინი მეგობრულად ეხვეოდნენ დინამოელებს და მატჩის შემდეგაც მათთან ერთად ხელიხელ გადახვეულნი გავიდნენ მინდვრიდან, მაგრამ ფაქტია ერთი რამ, თუ მსაჯი სასტვენით აღნიშნავს მოთამაშის მოქმედებას, ესაა უკვე არა ძალისმიერი თამაში, არამედ უხეშობა, რომელიც ისჯება საჯარიმო დარტყმით. ასეთი სასტვენი კი თითქმის განუწყვეტლივ ისმოდა ბაქოელი მსაჯის ი. გრიგორიევის მხრივ, რომელმაც კარგად გაართვა თავი ამ მწელ დამაბულ მატჩს.

თბილისის "დინამო" თავისი შესუსტებული, თითქმის სახელდახელოდ შეკოწიწებული შემადგენლობითაც კი საგრძნობლად სჯობდა მოწინააღმდეგეს. კარგად ჩაატარა მატჩი დაცვამ, სადაც განსაკუთრებით გამოირჩეოდა ცენტრალური მცველი თორაძე. შეიძლება ითქვას, რომ მან ინგლისელებს სანიმუშო გაკვეთილი მისცა იმისა, თუ როგორ უნდა ნამდვილი ძალისმიერი თამაში. იგი მთელი თამაშის განმავლობაში მიმართავდა ათლეტურ ბრძოლას ისე, რომ თითქმის არც ერთხელ არ დაუშვია უხეში ილეთი და არ მიუღია საჯარიმო.

ჩვენი გუნდის ნახევარმცველები კარგად იბრძოდნენ დაცვითი ფუნქციების შესრულებისას, მაგრამ გაცილებით ნაკლებ ნაყოფიერი და სასარგებლო იყო მათი საქმიანობა საიერიშო ოპერაციებში, განსაკუთრებით ბურთის გადაცემისას.

თავდასხმაში პირველ ყოვლისა აღსანიშნავია დათუნაშვილი, რომელმაც მარცხენა ფრთაზე, ღირსეულად შესცვალა მესხი. იგი თამამად ებმოდა ბრძოლაში და ხშირად ქმნიდა სახიფათო მომენტებს კართან, სადაც, როგორც ყოველთვის, მხოლოდ კალოევი პოულობდა შესაფერის დროსა და ადგილს შეტევის შედეგიანად დამთავრებისათვის. სწორედ კალოევმა გაიტანა ორივე გოლი ზეინკლიშვილისა და დათუნაშვილის გადაცემებიდან. ნაყოფიერად ითამაშა შუა მინდორში ზეინკლიშვილმა, მაგრამ კარის სიახლოვეს იგი ზედმეტ ნაჩქარეობას და არაზუსტობას იჩენდა, რის გამოც ვერ გამოიყენა რამდენიმე მეტად ხელსაყრელი მომენტი.

კვლავ სუსტად ჩაატარეს მატჩი იამანიძემ და მელაშვილმა, თუ იამანიძე პირველ ტაიმში მაინც თამაშობდა დამაკმაყოფილებლად, მელაშვილი მთელი 90 წუთის განმავლობაში პასიურობდა, გაურბოდა ბრძოლას და სისტემატურად კარგავდა ბურთებს. ორივე ამ ფეხბურთელის ფორმაში შესვლას ერთობ "მარათონული" ხასიათი მიეცა.

ანგარიში 2:0 თბილისის "დინამოს" დამსახურებული გამარჯვებაა.

ბ. ქორქია.

"ლელო", 16 მაისი, 1961 წ.